

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6003

гр. София, 13.08.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16
състав**, в закрито заседание на 13.08.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **8046** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.60 от АПК.

Подадено е искане от П. Б. К. за спиране на наложена му принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 1, б. Б ЗДвП, изразяваща се във временно отнемане на средството за управление на МПС, за период от 18 месеца. Жалбоподателят твърди, че невъзможността да ползва свидетелството за управление на МПС /СУМПС/ ще доведе до невъзможност да полага труд в нормални условия, съгласно трудовата му ангажираност като лицево-челюстен хирург /стоматолог/, доколкото тази дейност се осъществява в два града – [населено място] и [населено място], както и предвид това, че има предварително определени планирани операции по график за следващите два месеца.

Ответникът – Столична дирекция вътрешни работи не взе становище по същество. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. По допустимостта.

Съдът, като взе предвид изложеното в разглежданото искане, както и представените доказателства, намира, че то е допустимо. Подадено в срок от лице с правен интерес от оспорването.

По фактите.

Установява се, че по отношение на молителя П. Б. К. е издадена заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ - № 21-4332-004066 от 30.6.2021 г., с която временно е отнето СУМПС до „решаване въпроса относно отговорността, но не повече от 18 м.“ Като правно основание е посочен чл. 171, т. 1, б. Б ЗДвП.

Представено е наказателно постановление № 21-4332-0143867/8.7.2021 г., с което са наложени на молителя две глоби, на основание ЗДвП. Постановлението е връчено на 8.7.2021 г., лично на жалбоподателя. Не е отбелязано да е влязло в сила.

Представени са и две служебни бележки, издадени от Амбулатория за специализирана

извънболнична дентална помощ – индивидуална практика I P. – П. К. Е., от които е видно, че от 9 до 19 ч. жалбоподателят изпълнява там съответната длъжност, като в сряда и петък е с място на изпълнение [населено място], а останалите дни от седмицата – в [населено място]. „График на пациенти не може да бъде представен във връзка със Закона за личните данни“.

Съдът, като взе предвид представените доказателства, намира, че разглежданото искане е неоснователно.

Съгласно чл. 65 ал.4 от ЗОС обжалването не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпорежи друго. Допуснатото предварително изпълнение по силата на отделен закон – чл. 65 ал.4 от ЗОС, подлежи на съдебен контрол и може да бъде спряно от съда по искане на оспорващия, ако то би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда.

В процесния случай е налице допуснатото предварително изпълнение по силата на закон – съгласно чл. 172, ал. 6 (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 43 от 2002 г., в сила от 26.04.2002 г., предишна ал. 4 - ДВ, бр. 51 от 2007 г., предишна ал. 5 - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 07.08.2012 г.) подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка.

За да се приеме, че искането е основателно, следва да може да бъде направен извод въз основа на събраните доказателства, че са налице конкретните фактически основания, обуславящи наличието на една или няколко от изброените хипотези в чл. 60, ал. 1 от АПК: осигуряване на живота или здравето на гражданите, защита на особено важни държавни или обществени интереси, опасност от осуетяването или сериозното затрудняване на изпълнението на акта или съществуваща реална възможност за настъпването на значителна или трудно поправима вреда.

В процесния случай съдът намира, че в случая не се установява нито една от посочените хипотези. Молителят представи доказателства, насочени към установяване на последната от предпоставките – съществуваща реална възможност за настъпването на значителна или трудно поправима вреда.

Представените служебни бележки са издадени от молителя, в качеството му на управител на цитираната по-горе медицинска практика и целят да удостоверят изгодни за него факти. На следващо място, от тях, както и от останалите доказателства не се установяват конкретни ангажименти, включени в установения график. Но дори и да се приеме, че той е запълнен, за целия период от време, отново не може да се направи извод за вероятното причиняване на вреди. Разстоянието между С. и Б. /102 км/ не е такова, че не може да се осъществява пътуване между тези два града, всеки ден. При извършване на справки в Централна автогара С. се установява, че от С. до Б. разписанието на автобусите е такова, че дава възможност за тръгване от 6.40 сутринта, както и да се ползват още 12 автобуса през деня. Последният автобус от Автогара Б. тръгва в 19.40 ч. Освен автобусни линии, има и жп транспорт. Отделен е въпросът, че може да се наеме автомобил или друго лице, което да извърши превоза.

Независимо от изложеното, дори и да се приеме, че пътуването по посочения начин би причинило вреди, те не биха обосновавали такъв значим интерес, закрилян с интензитет, равен или по- висок от защитения обществен интерес с допуснатото предварително изпълнение, по смисъла на чл. 60, ал. 1 АПК, поради което съдът намира, че разглежданата молба е неоснователна.

Воден от гореизложеното и на основание [чл. 166, ал. 4 АПК](#), Административен

съд-София- град

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата на П. Б. К., ЕГН [ЕГН] за спиране на наложена му принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 1, б. Б ЗДвП, изразяваща се във временно отнемане на средството за управление на МПС, за период от 18 месеца.

Определението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 7 дневен срок от получаване на преписи от същото.

СЪДИЯ: